Lietas Nr. C27231511
Lietas arhīva Nr. CA-0032-17

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Rēzeknē 2017.gada 15.februārī

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Tabore
tiesnese L.Mežale
tiesnese V.Sokolova
ar sekretāri I.Belasovu

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA "V Lukss" prasībā pret valsts aģentūru "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" par parāda piedziņu sakarā ar SIA "V Lukss" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2012.gada 21.novembra spriedumu.

**Aprakstošā daļa**

SIA "V Lukss" (pirms nosaukuma maiņas – SIA "Siernīca") 2011.gada 21.oktobrī cēla tiesā prasību pret Valsts aģentūru "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" par atbalsta finansējuma 96 072,01 EUR (67 519,79 LVL) piedziņu, saskaņā ar Civillikuma 1587.,1591. un 1828.pantu.

Prasītāja norāda, ka saskaņā ar pušu 2008.gada 22.oktobrī noslēgtu līgumu Nr.L-ĪAT-08-0102, īstenoja projektu Nr. ĪAT/2.3.2.2.0/08/01/125 "Keramikas suvenīru ražotnes izveidošana". Saskaņā ar līguma 2.2.punktu projekta izmaksas ir 206 283,62 LVL (174 816,63 LVL attiecināmās izmaksas, 69 926,65 LVL jeb 40% no attiecināmajām izmaksām – atbalsta finansējums no Eiropas Reģionālās attīstības fonda). Projekts īstenots par mazākām izmaksām, tādēļ maksājuma pieprasījumā atbalsta finansējums norādīts 67 519,79 LVL.

Pabeidzot projekta īstenošanu, prasītāja 2010.gada 22.februārī iesniedza atbildētājai noslēguma pārskatu, pēc kura izvērtēšanas un pārbaužu veikšanas, atbildētāja 2010.gada 29.jūnijā paziņoja par vienpusēju atkāpšanos no līguma un neizmaksāja atbalsta finansējumu.

Prasībā norādīts, ka projekta ietvaros bija plānots rekonstruēt ēku Gulbenē, Brīvības ielā 8, un izbūvēt tajā inženierkomunikācijas, lai šajā ēkā varētu ierīkot keramikas suvenīru ražotni, kā arī iepirkt keramikas izstrādājumu ražošanai paredzētu krāsni.

Atbildētājas pārstāvji projekta īstenošanas vietā, Gulbenē Brīvības ielā 8 LIAA, veica pārbaudi 2010.gada 25.februārī. Atbildētāja 2010.gada 4.marta vēstulē Nr.9.5-3.1/1227SF paziņoja prasītājai par pārbaudes rezultātiem. Pārbaudes ziņojumā bija norādīti 12 konstatējumi un priekšlikumi atkāpju novēršanai vai projekta īstenošanas uzlabošanai.

Prasītāja 2010.gada 18.martā sniedza paskaidrojumus par 2010.gada 25.februāra pārbaudes ziņojumā minētajām neatbilstībām un norādīja, kā ir novērsti trūkumi.

Atbildētāja 2010.gada 29.aprīļa vēstulē Nr. 7.3-5.2./2047SF "Par atbalsta finansējuma izmaksas atlikšanu", atsaucoties uz līguma 14.1.1.punktu, paziņoja prasītājai, ka noslēguma pārskata izvērtēšana tiek apturēta līdz pieprasītās papildus informācijas iesniegšanai un atbalsta finansējuma izmaksa tiek atlikta līdz atkārtotas pārbaudes veikšanai.

2010.gada 21.maijā atbildētājas pārstāvji, pretēji līguma 10.2.punktam, neinformējot prasītāju, veica pārbaudi projekta īstenošanas vietā. Līdz ar to pārstāvju ierašanās laikā, projekta īstenošanas vietā, neatradās personas, kas varētu palīdzēt pārbaudes veicējiem noskaidrot visus nepieciešamos jautājumus, t.i., prasītājas priekšsēdētājs bija izbraucis ārpus valsts, savukārt projekta īstenošanas vietā nodarbinātajām personām – trīs tehniskajiem darbiniekiem un vienai keramiķei, nebija darba laiks.

Atbildētāja 2010.gada 31.maija vēstulē Nr.9.5-3.1/2417SF paziņoja prasītājai, ka 2010.gada 21.maijā veiktās pārbaudes rezultāts ir negatīvs, jo atbildētāja konstatēja, ka projekta īstenošanas vietā projektā paredzētā darbība nenotiek un pēc projekta pabeigšanas un noslēguma pārskata iesniegšanas, objektā tiek veikti projektā paredzētie labiekārtošanas darbi.

Pārbaudes laikā atbildētājas pārstāvji izdarījuši vairākus fotouzņēmumus, taču par tiem nekādi skaidrojumi prasītājai nav pieprasīti. Ieviešanas pārbaudes lapa un lapa "Realizētās aktivitātes", ko aizpildījuši paši atbildētājas darbinieki uz subjektīvu pieņēmumu pamata, neatbilst faktiskajai situācijai, tai skaitā arī interviju lapām, kurās pārbaudes laikā atbildes uz jautājumiem sniegušas prasītājas nodarbinātās personas.

Vēlāk prasītāja saņēma atbildētājas 2010.gada 29.jūnija vēstuli Nr.7.3-5.2/2832SF "Par līguma Nr. L-ĪAT-08-0102 izbeigšanu", kurā atbildētāja, ņemot vērā konstatētos apstākļus, ka prasītāja projekta īstenošanas vietā nenodarbina darbiniekus; nav saskaņojusi ēkas rekonstrukcijas projektu Valsts kultūras aizsardzības inspekcijā; projektā iegādātā krāsns netiek izmantota un tā vispār neatbilst projekta noteikumiem; projekta īstenošanas vietā nenotiek projektā minētā saimnieciskā darbība; prasītāja nav norādījusi attaisnojošu iemeslu par saimnieciskās darbības neveikšanu, un atzina, ka projekta īstenošana neatbilst līgumam. Līdz ar to saskaņā ar līguma 17.2.1. un 17.2.2.punktu, paziņoja, ka atbildētāja vienpusēji atkāpjas no līguma saistību izpildes.

Atbildētāja, atkāpjoties no līguma, nav ievērojusi līguma 17.3.punkta noteikumu, ka pirms līguma izbeigšanas 17.2.punktā minētajos gadījumos aģentūra pieprasa finansējuma saņēmējam sniegt paskaidrojumus, kā arī nosaka to sniegšanas termiņu. Tā kā atbildētāja pirms līguma izbeigšanas nav pieprasījusi prasītājai sniegt paskaidrojumus, nosakot to iesniegšanas termiņu, un nav iestājušies līguma 17.2.1. un 17.2.2. punktā minētie apstākļi, secināms, ka atbildētāja savas tiesības par vienpusēju atkāpšanos no līguma nav īstenojusi pienācīgā kārtā un starp pusēm noslēgtais līgums ir spēkā.

Ņemot vēra, ka prasītāja pēc noslēguma pārskata iesniegšanas ir izpildījusi arī dažādas atbildētājas izvirzītās konkrētās papildus prasības: gan sniegusi skaidrojumus, gan veikusi papildus darbības projekta uzlabošanai, un apstākli, ka līgums joprojām ir spēkā, tad prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu un līguma noteikumiem, ir tiesīga prasīt, lai aģentūra izpilda savas saistības pret prasītāju.

Atbildētāja valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" iesniedza rakstveida paskaidrojumus par celto prasību, norādot, ka prasību neatzīst pilnīgi.

Starp pusēm 2008.gada 22.oktobrī noslēgtā līguma Nr.L-ĪAT-08-0102 projekta mērķis saskaņā ar 2.3.sadaļu bija paplašināt uzņēmuma piedāvāto pakalpojumu klāstu un jaunu darbības virzienu – keramikas suvenīru ražošanu, tādējādi veicinot uzņēmuma attīstību un izaugsmi.

Atbildētāja saskaņā ar līguma vispārējo nosacījumu 5.1.3.punktu, izvērtējot prasītājas iesniegto noslēguma pārskatu, kā arī veicot pārbaudes projekta īstenošanas vietā un izvērtējot prasītājas papildus sniegtos skaidrojumus, konstatēja, ka prasītāja nav īstenojusi projektu atbilstoši līguma nosacījumiem, un projekta iesniegumam. Aģentūra pamatojoties uz līguma vispārējo nosacījumu 17.2.1.un 17.2.2.punktu, vienpusēji atkāpās no līguma saistību izpildes, par ko 2010.gada 29.jūnijā paziņoja sabiedrībai.

Atbildētāja uzskata, ka, vienpusēji atkāpjoties no līguma nosacījumu izpildes, ir ievērojusi gan līgumā paredzēto laušanas kārtību, proti, nekavējoties rakstiski informējot finansējuma saņēmēju (17.2.punkts), kā arī ievērojusi līguma vispārējo nosacījumu 17.3.punktu. Pušu noslēgtā līgumā, saskaņā ar Civillikuma 589.panta noteikumiem, atbildētājai ir pielīgtas tiesības vienpusēji atkāpties no līguma saistību izpildes.

Pirms vienpusējas atkāpšanās no līguma saistību izpildes, pretēji prasītājas apgalvojumam, atbildētāja lūdza prasītājas paskaidrojumus - 2010.gada 29.aprīlī. Ņemot vērā, ka aģentūras 2010.gada 21.maijā veiktās otrās projekta ieviešanas pārbaudes rezultāts bija negatīvs, tā secināja, ka nav lietderīgi vēlreiz prasīt prasītājai rakstveida paskaidrojumus, jo no noslēguma pārskata iesniegšanas brīža līdz otrās pārbaudes veikšanas brīdim bija pagājuši trīs mēneši, kas, aģentūras ieskatā, ir pietiekams laiks, lai uzsāktu pilnvērtīgu saimniecisko darbību, sasniedzot projektā norādīto mērķi, proti, keramikas suvenīru ražošanu.

Prasītājas iesniegtā projekta iesnieguma veidlapas 2.3.sadaļā "Projekta mērķis" norādīts - projekta mērķis ir paplašināt uzņēmuma piedāvāto pakalpojumu klāstu ar jaunu darbības virzienu - keramikas suvenīru ražošanu, tādējādi veicinot uzņēmuma attīstību un izaugsmi.

Tādējādi, ierodoties pārbaudē projekta īstenošanas vietā pēc projekta pabeigšanas un noslēguma pārskata iesniegšanas, aģentūras darbiniekiem bija nepieciešams pārliecināties, ka notiek keramikas suvenīru ražošanas process. Taču, ierodoties otrajā pārbaudē aģentūras darbinieki konstatēja, ka ražošanas process nenotiek un ražotnē nesastapa nevienu atbildīgo amatpersonu. Ņemot vērā aprakstītos apstākļus, t.sk. intervijas lapā keramiķes /pers. E/ norādīto, ka viņa izmanto personīgo krāsni apdedzināšanai, atbildētājai bija pamats secināt, ka prasītāja nav sasniegusi projekta mērķi, jo nav uzsākusi māla izstrādājumu ražošanu. Līdz ar to prasītāja pārkāpusi līguma vispārējo nosacījumu 4.1.1.punktā noteikto pienākumu kvalitatīvi īstenot projektu, proti, izmantot tādas profesionāli atzītas vai attiecīgajā nozarē vispārpieņemtas darbības metodes, paņēmienus un praksi, kas nodrošina tā īstenošanu augstā kvalitātē, noteiktajos termiņos un atbilstoši projektā noteiktajam, sasniedzot projekta mērķus.

Atbildētāja norāda, ka atbilstoši Ministra kabineta 2010.gada 16.februāra noteikumiem Nr.140 "Kārtība, kādā vadošā iestāde, sertifikācijas iestāde, sadarbības iestāde vai atbildīgā iestāde veic pārbaudi Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda finansētā projekta īstenošanas vietā" 11.3.punktam, nolēma veikt nesaskaņotu pārbaudi, lai uz vietas pārliecinātos par projektā paredzētās darbības veikšanu. Šādas nesaskaņotas pārbaudes veikšana faktiski ir vienīgais veids, kā aģentūra var gūt pārliecību par projekta mērķa sasniegšanu un tā veiksmīgu realizāciju, tāpēc ir nepamatots prasītājas viedoklis, ka atbildētājai pirms pārbaudes jāinformē prasītāja saskaņā ar līguma 10.2.punktu.

Aģentūras 2010.gada 29.jūnija vēstule "Par līguma Nr.-L-ĪAT-08-0102 izbeigšanu" ir pamatota, jo konstatētās atkāpes no projekta iesniegumā paredzētajām darbībām, un līdz ar to arī no līguma nosacījumu izpildes ir būtiskas. Atbildētājas argumentācija vienpusējai atkāpšanās no līguma saistību izpildes ir norādīta 2010.gada 29.jūnija vēstulē, kā arī papildus 2010.gada 17.septembra vēstulē.

Līguma vispārējo nosacījumu 1.8.punktā noteikts, ka projekta īstenošana ir darbības, ko finansējuma saņēmējs veic saskaņā ar apstiprināto projektu, lai sasniegtu projekta mērķus.

Apstāklis, ka prasītāja ir veikusi ēkas rekonstrukciju un iegādājusies mufeļkrāsni, neliecina par to, ka projekta mērķis ir sasniegts pilnībā, jo bez reālas keramikas suvenīru ražošanas projekta mērķis nevar tikt uzskatīts par sasniegtu.

Prasītājas iesniegtie darba līgumi ar vairākiem darbiniekiem, arī nav pamats uzskatīt projekta mērķi par sasniegtu, jo aģentūra pārbaudes laikā konstatēja, ka darbinieki neatrodas projekta īstenošanas vietā un neražo keramikas suvenīrus.

Tāpat arī līgumi ar izejvielu piegādātājiem un gatavās produkcijas pircējiem, kā arī pavadzīmes par izejvielu piegādi un keramikas izstrādājumiem nepierāda to, ka keramikas izstrādājumi izgatavoti rekonstruētajā ēkā Brīvības ielā 8, Gulbenē. Turklāt jāņem vērā, ka prasītājas pavadzīmēs, kas apliecina izejvielu piegādi līdz atbildētājas veiktai atkārtotai pārbaudei projekta īstenošanas vietā, kā preču saņemšanas vieta norādīta adrese Ezera 2, Vaidava, Vaidavas pagasts, nevis projekta īstenošanas vieta - Brīvības iela 8, Gulbene.

Pārbaudes laikā atbildētāja konstatēja, ka projektā iegādātā krāsns SNOL 60/300 LFN nav izmantota, par ko liecināja nenoņemts plēves iepakojums uz krāsns iekšējām sienām.

Prasītājas paskaidrojums, ka iepakojuma materiāls bija uzlikts aizsardzībai uz laiku, kamēr tajā neatrodas māla izstrādājumi, nonāk pretrunā ar pašas prasītājas iesniegto dokumentāciju, un konkrēti - līgumu Nr.0803/10 par pakalpojumu sniegšanu, kas noslēgts starp prasītāju un /pers. E/. Minētā līguma 2.6.punktā puses vienojušās, ka Ingrīda Cepīte (pakalpojumu sniedzējs) keramikas suvenīru izgatavošanai izmanto savu personīgo krāsni un glazēšanas skapi ar ventilatoru. Turklāt pārbaudes laikā pati /pers. E/ apstiprināja, ka darbam izmanto savu krāsni.

Saskaņā ar pušu līgumu, prasītājai nav aizliegts iegādāties vai izmantot projekta dokumentācijā neminētu papildus aprīkojumu, tomēr projekta realizēšanas būtība un finansējuma izmaksas priekšnoteikums ir savstarpējas saistības konstatēšana attiecībā uz to, vai projekta ietvaros iegādātā iekārta tiek izmantota plānotās darbības veikšanai projektā paredzētajā vietā.

Aģentūra izvērtējot keramikas ražošanas procesu, secināja, ka prasītājas iegādātā krāsns nav tik jaudīga, lai nodrošinātu pilnu keramikas izstrādājumu ražošanas ciklu, lai gan tieši to prasītāja, iesniedzot projekta iesniegumu, plānoja veikt.

Prasītāja atbilstoši projekta iesniegumam bija iecerējusi keramikas izstrādājumu ražošanu izvērst visā ēkā, taču pārbaudes laikā atbildētāja konstatēja, ka ēkas telpās ir izvietoti tikai māla izstrādājumu pusfabrikāti un ģipša formas, bet trūkst nepieciešamās iekārtas un telpu aprīkojuma, kas papildus norāda uz to, ka projektā paredzētā saimnieciskā darbība projekta īstenošanas vietā nenotika.

Prasītāja projekta iesniegumā papildus bija norādījusi, ka ražotnes novietošana Vecgulbenes muižas kompleksā ir ekonomiski pamatota un izdevīga, jo bija plānots, ka apmeklētāji varēs vērot suvenīra izgatavošanas procesu.

Ņemot vērā to, ka aģentūras veikto pārbaužu laikā tika konstatēts, ka ražošanas process nenotiek un procesa apskate apmeklētājiem netiek nodrošināta, aģentūra secināja, ka netiek sekmēts produkcijas noiets, kā tas tika pamatots projekta iesnieguma 2.4.sadaļā "Ieguldījumu pamatojums", līdz ar to ir apšaubāma arī ēkas rekonstrukcijas izmaksu ekonomiskā pamatotība.

Atbildētāja pēc katras pārbaudes veikšanas nosūtīja prasītājai pārbaudes lapu, kurā precīzi norādīja konstatētās atkāpes, un par pirmās pārbaudes rezultātu pieprasīja prasītājai sniegt skaidrojumu.

Piekrīt, ka prasītāja ir veikusi daļu no projekta iesniegumā paredzētajiem darbiem, taču uzskata, ka kopumā projekta mērķis nav uzskatāms par sasniegtu, jo nav iespējams konstatēt savstarpēju sakarību starp atbalsta finansējuma saņemšanas priekšnosacījumu vienlaicīgu iestāšanos, proti, ka prasītāja veic saimniecisko darbību ar projektā iegādāto iekārtu projektā paredzētajā vietā.

Projekta iesniegums atbilstoši līguma vispārējo nosacījumu 22.3.punktam ir neatņemama līguma sastāvdaļa, tādēļ visa tajā ietvertā informācija ir saistoša prasītājai. Bez tam, tā tiek ņemta par pamatu, veicot pārbaudes projekta īstenošanas vietā. Konkrētajā gadījumā aģentūra, izvērtējot dokumentāciju un veicot pārbaudes, neguva pārliecību par visu projektā norādīto darbību kopumu faktisku īstenošanu pilnā apmērā.

Tāpat arī prasītājas skaidrojums par to, ka darbiniekiem nav jāatrodas vienā noteiktā vietā astoņas stundas dienā, piecas dienas nedēļā, jo keramikas izstrādājumu ražošana notiek nelielos apjomos, un darbinieku darba laiks lielā mērā pakārtots keramiķes darba laikam, nonāk pretrunā ar tās projektā norādīto informāciju par prasītājas paredzamajiem ekonomiskajiem rādītājiem.

Atbildētāja neguva pārliecību par to, ka pēc projekta pabeigšanas prasītāja ir pilnvērtīgi nodrošinājusi projekta ietvaros plānoto saimniecisko darbību un sasniegusi projektā izvirzīto mērķi, aģentūrai bija pamats secināt, ka projekts ir īstenots nekvalitatīvi, un līdz ar to atbildētājai nebija tiesību izmaksāt prasītājai atbalsta finansējumu.

Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2012.gada 21.novembra spriedumu prasība noraidīta.

Pirmās instances tiesa secināja, ka pušu līguma izbeigšanas tiesiskuma pārbaude nav celtās prasības priekšmets un pamats, tādēļ saskaņā ar Civilprocesa likuma 1., 127., 128. un 192.pantu tiesai nav pamata to vērtēt.

Tiesa konstatēja, ka atbildētāja ir izmantojusi pielīgtās tiesības vienpusēji izbeigt līgumu, par līguma izbeigšanu rakstveidā paziņoja prasītājai. Līguma izbeigšanas tiesiskumu likumā noteiktā kārtībā prasītāja nav apstrīdējusi. Ņemot vērā, ka līgums ir izbeigts, atbildētājai nav pienākuma maksāt prasītājai prasības summu.

Prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2012.gada 21.novembra spriedumu, norāda, ka spriedumu pārsūdz pilnā apmērā, lūdz apmierināt prasību pilnīgi.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka, izskatot prasību, pirmās instances tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likumā noteiktās normas par pierādījumu novērtēšanu, sprieduma pamatošanu, tiesa nav noskaidrojusi visus lietas faktiskos apstākļus, tostarp par priekšnoteikumu finansējuma saņemšanai izpildi.

Prasītāja uzskata, ka ir nepatiess un faktiskajiem apstākļiem neatbilstošs pirmās instances tiesas viedoklis, ka starp pusēm nav strīda par to, ka atbildētāja ir izmantojusi līgumā pielīgtās tiesības izbeigt līgumu.

Prasība pamatota ar apstākļiem, ka prasītāja līgumu ir izpildījusi un atbildētājai iestājies atbalsta finansējuma maksāšanas pienākums. Tādējādi jau celtās prasības robežas rada tiesai pienākumu pārbaudīt šos apstākļus. Savukārt, prasītājas ieskatā, atbildētāja 2010.gada 29.jūnija vēstulē ir izteikusi vien savu gribu vienpusēji izbeigt līgumu, nevis to, ka līgums tiešām ir izbeigts, kā to nepareizi interpretējusi pirmās instances tiesa.

Par to, kādā gadījumā un kādā kārtībā atbildētāja bija tiesīga vienpusēji izbeigt līgumu, puses vienojās līguma 17.2. un 17.3.punktā. Atbildētājas paziņojums par vienpusēju līguma izbeigšanu var radīt tiesiskās sekas vienīgi gadījumā, ja ir iestājušies tādi faktiskie apstākļi, kas atbilst kādam no līguma 17.2.punktā uzskaitītajiem gadījumiem un kad ir izpildīts līguma 17.3.punkta priekšnoteikums.

Pirmās instances tiesa atstājusi bez ievērības prasītājas argumentu, ka līguma izbeigšana ir saistība un tāpēc, lai tā būtu spēkā, ir jābūt ievērotām Civillikuma 1812.panta prasībām, atbilstoši kurām saistības izpildījums ir spēkā tikai tad, ja tas noticis "pienācīgā kārtā".

Līgumu varētu uzskatīt par vienpusēji izbeigtu tikai tādā gadījumā, ja tiesa būtu: 1) noskaidrojusi visu apstākļu, uz kuriem norāda atbildētāja kā pamatojumu vienpusējai līguma izbeigšanai, faktisko esamību uz paziņojuma izdarīšanas brīdi - 2010.gada 29.jūniju; 2) pārbaudījusi, vai šie konstatētie apstākļi ir tādi, kas atbilst vēstulē minētajiem līguma punktiem, kas atbildētājai piešķir attiecīgās tiesības un ar ko tā pamato savu rīcību, proti, līguma 17.2.1. vai 17.2.2.punktam; 3) pārbaudījusi vai atbildētāja ir izpildījusi līguma 17.3.punktā noteikto priekšnoteikumu un pirms attiecīgās vēstules nosūtīšanas ir pieprasījusi prasītājai paskaidrojumus par tiem faktiem, kas ir par pamatu paziņojumam par līguma izbeigšanu.

Konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa nav pārbaudījusi, vai atbildētājas paziņojums par līguma vienpusēju izbeigšanu ir tiesiski pamatots. Tiesa nepareizi piemēroja Civillikuma 1589.pantu, nekonstatējot faktiskos apstākļus, ar kuriem pamatota vienpusēja atkāpšanās no līguma.

Prasītāja nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka līguma izbeigšanas tiesiskums, ceļot par to noteiktu prasījumu tiesā nav ticis apstrīdēts, tādēļ līgums atzīstams par izbeigtu. Tieši pretēji, prasītāja, ceļot prasību, ir norādījusi, ka tā no aģentūras ir saņēmusi tiesiski nepamatotu un faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu vēstuli ar paziņojumu par līguma izbeigšanu.

Pretēji tiesas viedoklim prasītāja uzskata, ka atbildētājas 2010.gada 29.jūnijā bez tiesiska pamata veikts vienpusējs paziņojums automātiski neizbeidz līguma darbību, tādēļ šis paziņojums (tā saturs) celtās prasības ietvaros tiesai bija jāvērtē tikai kā viens no rakstveida pierādījumiem.

Atbildētāja iesniedza rakstveida paskaidrojumus par apelācijas sūdzību, un norāda, ka neatzīst prasītājas prasību izmaksāt atbalsta finansējumu, jo līgumā noteiktās saistības uz 2010.gada 29.jūnija vēstules nosūtīšanas brīdi nebija izpildītas pienācīgā apjomā, kā arī nepiekrīt apgalvojumam par līguma spēkā esamību, jo atbildētāja ir vienpusēji atkāpusies no līguma, ievērojot spēkā esošo tiesisko regulējumu.

2010.gada 29.jūnija vēstules tiesisko pamatu nosaka Civillikuma 1589.pants un starp prasītāju un atbildētāju noslēgtā līguma 17.2.1. un 17.2.2.punkts. Atbilstoši tiesību teorijā pastāvošajam viedoklim vienpusēja atkāpšanās no līguma var izpausties paziņojumā par līguma termiņa pārcelšanu vai atteikumā to pildīt. Atbildētāja 2010.gada 29.jūnijā nosūtīja prasītājai vēstuli Nr.7.3-5.2/2832SF, paziņojot par vienpusēju atkāpšanos no līguma (tātad par atteikumu to izpildīt), kuras spēkā esamības faktu, piesakot attiecīgu prasījumu, prasītāja nav apstrīdējusi.

Atbildētājas vienpusēja atkāpšanās no līguma bija pamatota ar divu pārbaužu projekta Nr.ĪAT/2.3.2.2.0/08/01/125 "Keramikas suvenīru ražotnes izveidošana" īstenošanas vietā rezultātā noskaidrotiem faktiskajiem apstākļiem, kā arī prasītājas sniegtajiem paskaidrojumiem. Vienlaikus atbildētāja norāda, ka vēstulē tā informēja prasītāju par atbalsta finansējuma izmaksas atlikšanu, ka arī lūdza iesniegt papildu informāciju, norādot, ka atbalsta finansējuma izmaksa tiek atlikta līdz atkārtotas projekta ieviešanas pārbaudes veikšanai, pie nosacījuma, ka tai būs pozitīvs rezultāts. Minētais viennozīmīgi norāda uz to, ka atbildētāja ir brīdinājusi prasītāju par tās tiesībām atkāpties no saistību izpildes, ja netiks novērsti pārkāpumi projekta ieviešanā.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 17.jūnija spriedumu prasība noraidīta pilnīgi.

Ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 21.jūnija spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 17.jūnija spriedums atcelts un lieta nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas SIA "V Lukss" pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās par neierašanās iemesliem tiesai nav ziņots. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa nolēma lietu izskatīt bez apelācijas sūdzības iesniedzēja klātbūtnes, jo lietas dalībniekam par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots likumā noteiktajā kārtībā (lietas 3.sējuma 5.,6.lapa), un lietas izskatīšanas atlikšanai nav pamata.

Atbildētājas valsts aģentūras "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" pārstāve /pers. G/ apelācijas sūdzību neatzina un sniedza paskaidrojumus, kas ir analoģiski sakarā ar celto prasību un iesniegto apelācijas sūdzību.

**Motīvu daļa**

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, novērtējot lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, secina, ka prasība ir nepamatota un noraidāma.

Lietā noskaidrots, ka prasītāja ir īstenojusi projektu Nr. ĪAT/2.3.2.2.0/08/01/125 "Keramikas suvenīru ražotnes izveidošana", par ko puses 2008.gada 22.oktobrī noslēdza līguma Nr.L-ĪAT-08-0102.

Saskaņā ar līguma noteikumiem projekta īstenošana SIA "Siernīca" bija jāuzsāk 2008.gada 22.oktobrī un jāpabeidz līdz 2010.gada 22.martam (līguma 2.1.punkts). Līguma 2.2.punktā noteikts, ka projekta kopējās izmaksas ir Ls 206 283,62, un konkrēti, Ls 174 816,63 - attiecināmās izmaksas, Ls 69 926,65 jeb 40 % no attiecināmajām izmaksām - atbalsta finansējums (no Eiropas Reģionālās attīstības fonda).

Prasītāja, pabeidzot projekta īstenošanu, 2010.gada 22.februārī saskaņā ar līguma atbalsta finansējuma saņemšanas 11.2.punkta nosacījumiem iesniedza valsts aģentūrai "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūrai" noslēguma pārskatu.

Saskaņā ar pušu noslēgtā līguma 5.1.3 punkta noteikumiem atbildētājai ir pienākums izvērtēt prasītājas sagatavoto noslēguma pārskatu un pārbaudīt veikto uzdevumu atbilstību projektam.

Minēto uzdevumu īstenošanai valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra", realizē savas kā sadarbības iestādes pienākumus un tiesības, ņemot vērā pušu starpā noslēgtā līguma nosacījumus, aktivitātes īstenošanu regulējošos, tobrīd spēkā esošos Ministru Kabineta noteikumus Nr.798 Darbības programmas "Uzņēmējdarbības un inovācijas" papildinājuma aktivitātes "Atbalsta ieguldījums sīko un mazo komersantu attīstībā īpaši atbalstāmajās teritorijās" īstenošanas kārtība paredzētos nosacījumus, Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda vadības likuma normas.

Prasītāja 2008.gada 22.februāra iesniegtā projekta iesnieguma veidlapā 2.3.sadaļā "Projekta mērķis" norādīja, ka "Projekta mērķis ir paplašināt uzņēmuma piedāvāto pakalpojumu klāstu ar jaunu darbības virzienu – keramikas suvenīru ražošanu, tādējādi veicinot uzņēmuma attīstību un izaugsmi".

Valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" lietā norāda, ka aģentūrai bija nepieciešams pārliecināties kā notiek suvenīru ražošanas process, tāpēc 2010.gada 25.februārī notika pārbaude projekta un līguma ietvaros, un pārbaudes rezultāts bija negatīvs. Aģentūra konstatēja vairākas atkāpes no projekta īstenošanas nosacījumiem. Pārbaudes ziņojumā aģentūra norāda priekšlikumus konstatēto pārkāpumu novēršanai un /vai projekta īstenošanas uzlabošanai (lietas 1.sējuma 242.-243.lapa). Prasītāja 2010.gada 18.martā sniedza paskaidrojumus projekta "Keramikas suvenīru ražotnes izveidošana" noslēguma pārskatam (lietas 1.sējuma 244.-247.lapa).

No lietas materiāliem redzams, ka 2010.gada 29.aprīļa vēstulē Nr.7.3-5.2./2047SF "Par atbalsta finansējuma izmaksas atlikšanu", pamatojoties uz līguma 14.1.1.punktu, aģentūra paziņoja prasītājai, ka noslēguma pārskata izvērtēšana tiek apturēta līdz pieprasītās papildus informācijas iesniegšanai un atbalsta finansējuma izmaksa tiek atlikta līdz atkārtotas pārbaudes veikšanai. Aģentūra norāda, ka nespēj konstatēt, ka sabiedrība izpildījusi līguma un normatīvo aktu prasības, jo 1) "nav pārliecības, ka projekta ietvaros veiktās būvniecības apjoms atbilst projekta noslēguma pārskatā norādītajām būvniecības izmaksām (..)", 2) "ir jāveic atkārtota projekta ieviešanas pārbaude, lai pārliecinātos par Līguma 4.1.11.apakšpunktā paredzētā nosacījuma izpildi, t.i., ka sabiedrība izmanto iegādāto mantu (līguma 1.7.punkta izpratnē) projektā paredzētajā vietā plānotās darbības veikšanai."

No lietas materiāliem redzams un lietā konstatēts, ka aģentūras darbinieki otrajā pārbaudē, kas notika 2010.gada 21.maijā, konstatēja, ka ražošanas process nenotiek un ražotnē nav darbinieku. Aģentūras darbinieki, sazinoties ar projekta kontaktpersonu, sabiedrības valdes priekšsēdētāju /pers. H/, vienojās, ka keramiķe projekta īstenošanas vietā ieradīsies. No lietā iesniegtās keramiķes /pers. E/ intervijas izriet, ka viņa izmanto personīgo krāsni apdedzināšanai (lietas 1.sējuma 269.lapa), tāpēc aģentūra atzina, ka prasītāja nav sasniegusi projekta mērķi, jo nav uzsākta māla izstrādājumu ražošana.

Pušu noslēgtā līguma 4.1.1.punkts noteic, ka finansējuma saņēmējam ir pienākums kvalitatīvi īstenot projektu (izmantot tādas profesionāli atzītas vai attiecīgajā nozarē vispārpieņemtas darbības metodes, paņēmienus un praksi, kas nodrošina tā īstenošanu augstā kvalitātē, noteiktajos termiņos un atbilstoši projektā noteiktajam, sasniedzot projekta mērķus).

Prasītāja lietā norāda, ka aģentūra rīkojusies pretēji līguma nosacījumu 10.2.punktā noteiktam, kas paredz, ka valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" vismaz 5 (piecas) darba dienas pirms plānotās pārbaudes projekta īstenošanas vietā informē par to finansējuma saņēmēju.

Minētam argumentam lietā nepiekrīt atbildētāja un apelācijas instances tiesa, jo atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 16.februāra noteikumiem Nr.140 "Kārtība, kādā vadošā iestāde, sertifikācijas iestāde, sadarbības iestāde vai atbildīgā iestāde veic pārbaudi Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda finansētā projekta īstenošanas vietā" 11.3.punktam, aģentūrai ir tiesības veikt pārbaudi un neinformēt par to finansējuma saņēmēju, lai pārliecinātos ka darbu izpilde notiek projekta īstenošanas vietā.

Minētā sakarā aģentūra lietā norāda, ka bija veikta nesaskaņota pārbaude, jo tas ir vienīgais veids kā pārliecināties par projekta mērķa sasniegšanu un tā realizāciju, gan uz apskates laiku, gan arī perspektīvā, tāpēc apelācijas instances tiesa atzīst, ka prasītājas atsauce uz līguma 10.2.punkta pārkāpumu ir nepamatota.

Valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" 2010.gada 21.maija pārbaudes ziņojumā norāda, ka pārbaudes rezultāts ir negatīvs. Konstatētas atkāpes no projekta īstenošanas nosacījumiem, ka projekta īstenošanas vietā projektā paredzētā saimnieciskā darbība nenotiek. Pēc projekta pabeigšanas un noslēguma pārskata iesniegšanas objektā tiek veikti projektā paredzētie labiekārtošanas darbi (lietas 1.sējuma 251.-252.lapa).

Valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" 2010.gada 29.jūnija vēstulē par līguma izbeigšanu paziņoja sabiedrībai par vienpusēju atkāpšanos no līguma saistību izpildes (lietas 1.sējuma 271.lapa). Sabiedrība prasībā un lietā norāda, ka aģentūras paziņojums izdarīts pretēji pušu līguma 17.2.punkta noteikumiem un Civillikuma 1589.panta saturam.

Civillikuma 1589.pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Izvērtējot pušu noslēgtā līguma noteikumus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka viennozīmīgi pušu noslēgtā līguma 17.2.punktā aģentūrai ir pielīgtas tiesības vienpusēji izbeigt līgumu.

Apelācijas instances tiesa lietā konstatēja, ka pirms vienpusējas atkāpšanās no līguma saistību izpildes, pretēji prasītājas argumentiem, aģentūra ir pieprasījusi paskaidrojumus, proti, 2010.gada 29.aprīļa vēstulē aģentūra informēja sabiedrību par atbalsta finansējuma izmaksas atlikšanu, kā arī vienlaicīgi saskaņā ar līguma 13.3.punktu lūdza sniegt informāciju, kas pamato izmaiņas projekta ietvaros veiktās būvniecības apjomos un izmaksās. Aģentūra lietā norāda, ka līgumā nav noteikts pienākums pēc katras pārbaudes prasīt finansētajam paskaidrojumus.

Līguma 1.8.punkts noteic, ka projekta īstenošana ir darbības, ko finansējuma saņēmējs veic saskaņā ar apstiprināto projektu, lai sasniegtu projekta mērķus.

Atbildētāja lietā pamatoti norāda, ka būtiska atkāpe no līguma nosacījumiem ir tā, ka prasītāja nav sasniegusi projektā izvirzīto mērķi, proti, paplašināt uzņēmuma piedāvāto pakalpojumu klāstu ar jaunu darbības virzienu – keramikas suvenīru ražošanu.

Pārbaudes aktos konstatētie apstākļi, ka sabiedrība ir veikusi ēkas rekonstrukciju un iegādājusies mufeļkrāsni neliecina, ka projekta mērķis ir sasniegts, jo apskates laikā aģentūra konstatēja, ja saimnieciskā darbība nenotiek, tas ir, keramikas izstrādājumi netiek ražoti. Prasītāja iesniegtie darba līgumi, kas noslēgti ar vairākiem darbiniekiem arī nav pamats uzskatīt, ka projekta mērķis ir sasniegts, jo aģentūra pārbaudes laikā konstatēja, ka darbinieki neatrodas projekta īstenošanas vietā un neražo keramikas izstrādājumus, un tikai pēc aģentūras darbinieku lūguma, sazinoties ar projekta kontaktpersonu darbiniece ieradās ražotnē, un paskaidroja apstākļus, tajā skaitā arī par krāsns izmantošanu.

Atbildētāja lietā norāda, ka prasītājas iesniegtie līgumi ar izejvielu piegādātājiem un gatavās produkcijas piegāde pircējiem, kā arī pavadzīmes par piegādi, nepierāda, ka keramikas izstrādājumi tiek ražoti rekonstruētajā ēkā Brīvības ielā 8 Gulbenē. Minēto apstākli apstiprina arī lietā iesniegtās pavadzīmes par izejvielu piegādi, ko izvērtēja aģentūra, ka preču saņemšanas vieta ir norādīta Ezera iela 2 ,Vaidava, Vaidavas pagasts, nevis projekta īstenošanas vieta Brīvības iela 8 Gulbene.

No lietas materiāliem redzams un lietā nodibināts, ka pārbaudes laikā aģentūra konstatēja, ka projektā iegādātā krāsns SNOL 60/300 nav izmantota, par ko liecina nenoņemts plēves iepakojums uz krāsns iekšējām sienām. Minēto apstākli apstiprina arī keramiķes /pers. E/ informācija, ka

suvenīru izgatavošanai izmanto personīgo krāsni. Aģentūra lietā norāda, ka projekta realizēšanas būtība un finansējuma izmaksas priekšnoteikums ir savstarpējās saistības konstatēšana attiecībā uz projektu. Bez tam, aģentūra izvērtējot keramikas ražošanas procesu, atzina, ka sabiedrības iegādātā krāsns nav tik jaudīga, lai nodrošinātu pilnu keramikas izstrādājumu ražošanas ciklu. Atbildētāja neapstrīd, ka sabiedrībai nav aizliegts iegādāties vai izmantot projektā neminētus aprīkojumus, tomēr projekta būtība un finansējuma izmaksas priekšnoteikums ir savstarpējās saistības konstatēšana attiecībā uz to, vai projekta ietvaros iegādātā iekārta tiek izmantota plānotās darbības veikšanai projektā paredzētā veidā.

Atbildētāja pārbaudes laikā konstatēja un atzina, ka sabiedrība bija plānojusi projekta ietvaros keramikas ražošanu izvērst visā ēkā, taču pārbaudē noskaidrots, ka ēkas telpās izvietoti tikai māla izstrādājumu pusfabrikāti un ģipša formas, bet trūkst iekārtu un aprīkojuma, kas pierāda apstākli, ka projekta īstenošanas vietā saimnieciskā darbība nenotiek.

No lietas materiāliem redzams, ka aģentūra konstatēja, ka keramikas produkcijas ražošanas process nenotiek, ražotne Vecgulbenes muižas kompleksā nav novietota, kur projekta ietvaros bija plānota keramikas produkcijas izvietošanai, ar piedāvājumu to iegādāties Vecgulbenes muižas tūristiem.

Ņemot vērā minētos apstākļus apelācijas instances tiesa atzīst, ka valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" gan pēc pirmās, gan pēc otrās pārbaudes veikšanas nosūtīja sabiedrībai pārbaudes lapas un informāciju, kurā precīzi norādītas konstatētās atkāpes un attiecīgi - par pirmās pārbaudes rezultātu pieprasīts paskaidrojums.

Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus apelācijas instances tiesa piekrīt atbildētājas argumentam lietā, ka nenoliedzami, prasītāja ir veikusi daļu no projekta iesniegumā paredzētām darbībām, taču divu pārbaužu rezultātā viennozīmīgi konstatēts, ka kopumā projekta mērķis nav sasniegts, un proti, ka prasītāja veic saimniecisko darbību ar projektā iegādāto iekārtu projekta paredzētā vietā, tāpēc arī pārbaužu novērtējums bija negatīvs.

Atbildētāja lietā norāda, ka sabiedrība iesniedza projekta iesniegumu aktivitātes ietvaros, kuras mērķis ir atbilstoši minēto Ministru kabineta noteikumu Nr.798 3.punktam, veicināt komercdarbības attīstību īpaši atbalstāmās teritorijās, tādējādi samazinot nelabvēlīgas atšķirības starp reģioniem un reģionu teritorijām, kā arī sekmējot līdzsvarotu valsts attīstību.

Minētā sakarā, aģentūra projektā norādītajā vietā konstatēja, ka keramikas ražošanas saimnieciskā darbība nenotiek, darbinieku darba vietā nav, bet ražošana nelielos apjomos ir pretēja projekta mērķim un tā ekonomiskiem radītājiem, kur bija norādīts, ka uzņēmuma apgrozījums pieaugs un ražošanas apjoms palielināsies, taču šādu pamatojumu aģentūra pārbaudēs nekonstatēja.

Apelācijas instances tiesa secina, ka saskaņā ar pušu noslēgtā 2008.gada 22.oktobra līguma 17.2.punkta noteikumiem un Civillikuma 1589.pantu atbildētājas vienpusēja atkāpšanās no līguma bija pamatota, jo aģentūra nekonstatēja, ka pēc projekta pabeigšanas prasītāja ir pilnvērtīgi nodrošinājusi projekta ietvaros plānoto saimniecisko darbību un sasniegusi projektā izvirzīto mērķi, tāpēc vienpusēji izbeigt līgumu aģentūrai bija pamats, jo projekts ir īstenots nekvalitatīvi, līdz ar to atbildētājai nebija tiesību izmaksāt prasītājai atbalsta finansējumu.

Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus apelācijas instances tiesa secina, ka lietā iesniegtā apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma, un prasība ir noraidāma. Minētajā gadījumā pamatots ir apelācijas sūdzībā izteiktais motīvs, ka pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā nav noskaidrojusi lietas faktiskos apstākļus, un vērtējusi pierādījumus.

Prasības pamatu veido apstākļi, uz kuriem prasītājs pamato savu prasījumu, t.i., juridiski fakti, ar kuriem tiesību normas hipotēze saista strīda pušu materiāltiesiskās attiecības esamību, grozīšanos vai izbeigšanos. Tātad tie ir apstākļi, kas apliecina, ka atbildētājam iestājies noteiktu saistību izpildes pienākums. Savukārt ar prasības priekšmetu saprot tās apstrīdētās tiesības, tiesiskās attiecības, kas pastāv starp pusēm un kuru esamību vai neesamību prasītājs lūdz konstatēt, vienlaikus lūdzot aizsargāt savas aizskartās vai apstrīdētās attiecības vai ar likumu aizsargātās intereses. Prasības priekšmets ir nevis lūgums noskaidrot kādas strīdīgas attiecības saturu vispār, bet gan prasījums par to, kā ar tiesas nolēmumu novērst materiālo tiesību aizskārumu. Prasībā par piedziņu tiesai jākonstatē, ka prasītājam šādas piedziņas tiesības ir.

Konkrētajā gadījumā prasības priekšmets ir no 2008.gada 22.oktobrī noslēgtā līguma izrietošās maksājuma saistības izpilde, kam atbildētāja iebilst, uzskatot, ka prasītāja pārkāpusi līguma noteikumus, un tādēļ vienpusēja atkāpšanās no līguma ir tiesiska.

Apelācijas instances tiesa nepiekrīt apelācija sūdzībā izteiktam viedoklim, ka atbildētājai ir maksāšanas pienākums saskaņā ar prasībā norādītiem apstākļiem, jo lietā konstatēts, ka valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" pamatoti vienpusēji atkāpusies no līguma, tāpēc prasība par 96 072,01 EUR piedziņu no valsts aģentūras "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmo daļu lietā aprēķināti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu nosūtīšanu pirmās instances tiesā 8,85 EUR un apelācijas instances tiesā 8,31 EUR, kopā 17,16 EUR. Prasītāja iesniedzot prasību samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, līdz ar to no prasītājas valsts labā atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta nosacījumiem piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 12,46 EUR, kas nav samaksāti iepriekš.

**Rezolutīvā daļa**

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434. pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

**n o s p r i e d a**

SIA "V Lukss" prasību pret valsts aģentūru "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" par parāda piedziņu noraidīt pilnīgi.

Piedzīt no SIA "V Lukss", reģistrācijas numurs 44103038639, valsta labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12,46 EUR (divpadsmit *euro* un 46 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ieskaitāmi Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr.90001672316, kontā LV51TREL2190458019000, maksājuma dokumentā norādot: saņēmēja iestāde – Valsts kase, kods: TRELLV22, iemaksas mērķis – 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi un dati lietas identificēšanai.

Noteikt SIA "V Lukss" termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Pēc ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksas (valsts labā) kvīts oriģināls šajā noteiktajā termiņā iesniedzams Latgales apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā un samaksājot drošības naudu 300 EUR.

Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 9.martā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Tabore

Tiesnese L.Mežale

Tiesnese V.Sokolova